

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 282

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 martie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 735 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, ale art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală	2–6
Decizia nr. 807 din 7 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	6–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
147. — Hotărâre privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda și modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
169. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 89/2013 pentru aprobarea Metodologiei privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate, pentru instalațiile nou-intrate, pentru instalațiile cu modificări semnificative de capacitate și pentru instalațiile care își încetează parțial sau total funcționarea (închideri) pentru perioada 2013—2020.....	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 735**

din 23 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, ale art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 200/84/2015, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, ale art. 3, art. 4 și ale art. 7 alin (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, precum și ale art. 282 alin (4) lit. a) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Vlad Mihai Hendea — cu privire la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal —, respectiv de Vlad Mihai Hendea, Dan Marian Hendea și Petru Mandachi — referitor la prevederile art. 3, art. 4 și ale art. 7 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală — cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia, Vlad Mihai Hendea, susține că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii și ale art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării. Arată, în acest sens, că textul de lege criticat obligă instanțele de judecată să combine prevederile referitoare la regimul suspendării condiționate din Codul penal din 1969 cu dispozițiile din Partea generală a actualului Cod penal, care sunt aplicabile speței, fiind creată astfel o a treia lege (*lex tertia*), în condițiile în care o atare combinație a normelor din legi penale succesive este contrară Constituției, așa cum s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014.

6. În ceea ce privește dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, autorii excepției Vlad Mihai Hendea, Dan Marian Hendea și Petru Mandachi consideră că acestea încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 147 alin. (4) potrivit căruia, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, deciziile Curții Constituționale sunt

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, ale art. 3, art. 4 și ale art. 7 alin (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, precum și ale art. 282 alin (4) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vlad Mihai Hendea, Dan Marian Hendea și Petru Mandachi în Dosarul nr. 200/84/2015 al Tribunalului Sălaj — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 680D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin (2) din Legea nr. 187/2012. În acest sens, arată că autorul excepției face comparație între două instituții juridice diferite, și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei, reglementată doar de Codul penal din 1969, și, respectiv, suspendarea sub supraveghere, așa cum este aceasta prevăzută în noul Cod penal, în condițiile în care nu există continuitate de reglementare în ceea ce privește suspendarea condiționată. Referitor la dispozițiile art. 3, art. 4 și ale art. 7 alin (2) din Legea nr. 255/2013 și ale art. 282 alin (4) lit. a) din Codul de procedură penală, criticate pe motiv că fac imposibilă aplicarea Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale, reprezentantul Ministerului Public consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Astfel, menționează că decizia citată anterior prevede modul de aplicare, instanța de judecată având la dispoziție suficiente elemente în acest scop.

general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Consideră că dispozițiile de lege criticate fac imposibilă aplicarea Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale, prin care aceasta a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*ori de alte organe specializate ale statului*” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională, întrucât încalcă prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală. Invocă, în acest sens, considerentele deciziei mai sus menționate, prin care Curtea a constatat că „nelegalitatea dispunerii, autorizării, consemnării sau administrării actului atrage sancțiunea nulității absolute sau relative, potrivit distincțiilor prevăzute la art. 281 și 282 din Codul de procedură penală. Așa fiind, realizarea supravegherii tehnice, ca procedeu probator, cu încălcarea condițiilor legale prevăzute la art. 138—146 din Codul de procedură penală, inclusiv a celor referitoare la organele abilitate să pună în executare mandatul de supraveghere, are ca efect nulitatea probelor astfel obținute și, în consecință, imposibilitatea folosirii lor în procesul penal, conform art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală” (paragraful 32). Cu privire la efectele Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016, Curtea a reamintit caracterul *erga omnes* și pentru viitor al deciziilor sale, prevăzut la art. 147 alin. (4) din Constituție, reținând că „aceasta înseamnă că, pe toată perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucură de prezumția de constituționalitate, astfel încât decizia nu se va aplica în privința cauzelor definitiv soluționate până la data publicării sale, aplicându-se însă în mod corespunzător, în cauzele aflate pe rolul instanțelor de judecată [a se vedea Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015 (paragraful 28)]. În ceea ce privește hotărârile definitive, această decizie poate servi ca temei de revizuire, în baza art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, în această cauză, precum și în cauzele în care au fost ridicate excepții de neconstituționalitate similare, înaintea datei publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I” (paragraful 52). Totodată, din faptul că instanța de contencios constituțional a admis, cu majoritate de voturi, excepția de neconstituționalitate mai sus menționată, reiese că aceasta este, în primul rând, admisibilă, deși autorii respectivei excepții nu au fost interceptați în baza dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, ci în temeiul prevederilor art. 91² alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968. Pentru acest motiv, autorii prezentei excepții de neconstituționalitate consideră că Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 este aplicabilă cauzei lor, care se află în curs de soluționare, chiar dacă, în speță, interceptările și înregistrările au fost efectuate anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală. Or, deși procedeu probatoriu a fost administrat sub imperiul vechiului Cod de procedură penală, potrivit dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013, nulitatea poate fi invocată numai în condițiile noului Cod de procedură penală. Din examinarea prevederilor art. 281 și ale art. 282 din noul cod, rezultă că sancțiunea care intervine pentru nelegalitatea administrării probei, sub aspectul competenței organelor abilitate să pună în executare mandatul de supraveghere tehnică, este nulitatea relativă, care, potrivit dispozițiilor art. 282 alin. (4) lit. a) din acest cod, poate fi invocată numai până la închiderea procedurii de cameră preliminară. Autorii excepției arată însă că, în cauză, această procedură era finalizată la momentul publicării Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind începută cercetarea judecătorească, astfel că nu au avut la dispoziție nicio modalitate procesuală de a solicita și obține excluderea probelor nelegal administrate. Consideră că situația este total diferită de cea care a făcut obiectul deciziilor nr. 24 din 3 februarie 2015 și nr. 627 din 8 octombrie 2015 — prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 —, intervenind elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții.

7. **Tribunalul Sălaj — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale. De asemenea, în ceea ce privește dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, instanța opinează că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că legea de procedură penală se supune principiului *tempus regit actum*, consacrat de prevederile art. 13 alin. (1) din Codul de procedură penală, fără a retroactiva sau a ultraactiva, ceea ce presupune că o activitate procesuală este și rămâne valabilă dacă a fost realizată conform legii în vigoare la momentul efectuării sale, neputând fi anulată dacă legea se modifică sau se abrogă ulterior. Pe de altă parte, legea fixează pentru multe acte procesuale termenul înăuntrul căruia sau până la care este posibilă efectuarea lor. Potrivit formalismului legii procesuale penale — care are caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate și urmărește satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale — a fost impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului, fără a fi încălcate prevederile constituționale invocate de autorii excepției.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, ale art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 648 din 11 noiembrie 2014 și nr. 24 din 3 februarie 2015.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 648 din 11 noiembrie 2014, nr. 343 din 7 mai 2015 și nr. 840 din 8 decembrie 2015.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, ale art. 3, art. 4 și ale art. 7 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorilor excepției, depuse în motivarea criticii, respectiv din faptul că art. 7 din Legea nr. 255/2013 are un singur alineat, reiese că excepția privește, în realitate, dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, ale art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor texte de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012: „(2) *Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.*”;

— Art. 3 din Legea nr. 255/2013: „*Legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi.*”;

— Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013: „(2) *Nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală.*”;

— Art. 7 din Legea nr. 255/2013: „*Cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță în care s-a început cercetarea judecătorească anterior intrării în vigoare a legii noi rămân în competența aceleiași instanțe, judecata urmând a se desfășura potrivit legii noi.*”;

— Art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală: „(4) *Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) poate fi invocată: a) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură.*”;

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, precum și ale art. 147 alin. (4) potrivit căruia, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 7 din Legea nr. 255/2013 — care vizează cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță în care s-a început cercetarea judecătorească anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală —, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, inculpații fiind trimiși în judecată ulterior datei de 1 februarie 2014. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că „*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea dispozițiilor de lege criticate în cauza dedusă judecării, cât și relevanța excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului, condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele impuse de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Prin urmare, condiția incidentei textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței

judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15, Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 329 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 14 septembrie 2017, paragraful 14, și Decizia nr. 462 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 25 septembrie 2017, paragraful 13).

16. Ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 255/2013 este inadmisibilă.

17. În ceea ce privește dispozițiile art. 3 și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, autorii excepției critică faptul că, în speță, nu a fost posibil să se dea eficiență Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie 2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, deși, prin decizia menționată, Curtea a stabilit că aceasta se va aplica, în mod corespunzător, în cauzele aflate pe rolul instanțelor de judecată (paragraful 52). În acest sens, arată că, în speță, procedura de cameră preliminară a fost finalizată anterior publicării deciziei mai sus menționate în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel că, având în vedere termenul impus de dispozițiile art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, deși cauza se afla pe rolul instanței de judecată, nu a fost posibilă invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 ca temei pentru anularea proceselor-verbale de redare a conținutului înregistrărilor efectuate în cauză prin punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică de către Serviciul Român de Informații.

18. Curtea reține că autorii excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 3 și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, ci sunt nemulțumiți, în realitate, de modul de interpretare și aplicare de către instanța de judecată a Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, respectiv a normelor de procedură penală ce reglementează regimul nulității relative, autorii excepției urmărind excluderea din dosar a anumitor probe considerate ca fiind obținute în mod nelegal. Or, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din data de 21 iulie 2017, paragraful 14, și Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din data de 16 august 2017, paragraful 14), aceste aspecte intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de

atac prevăzute de lege. Curtea apreciază că a răspunde unor atari critici ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

19. Prin urmare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

20. Referitor la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 298 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 26 iulie 2017, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că situația din speța dedusă controlului de constituționalitate se caracterizează prin faptul că cel condamnat, fiindu-i aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit Codului penal din 1969, a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită în termenul de încercare, procesul său fiind pendinte la data intrării în vigoare a noului Cod penal. Această situație tranzitorie este reglementată de art. 15 din Legea nr. 187/2012, care prevede că măsura suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate în baza Codului penal din 1969 se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal, iar regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969. Având în vedere că instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu a mai fost preluată în noua reglementare, iar această instituție privește modul de executare a pedepsei, Curtea a apreciat că, din perspectiva aplicării legii penale în timp, este justificat ca regimul suspendării condiționate a executării pedepsei, precum și motivele care pot duce la revocarea măsurii să fie supuse legii în vigoare de la momentul aplicării acesteia (paragraful 23).

21. Prin decizia mai sus menționată, Curtea a observat, de asemenea, că autorul excepției de neconstituționalitate a pus în balanță, în momentul formulării criticilor de neconstituționalitate, modul de revocare a măsurii suspendării condiționate și de individualizare a pedepsei pentru noua infracțiune, având în vedere, pe de-o parte, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei (art. 81 din Codul penal din 1969), iar, pe de altă parte, instituția suspendării executării pedepsei sub supraveghere (art. 91 din Codul penal). Or, cele două instituții sunt instituții diferite, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere fiind reglementată atât în vechea legislație, la art. 86¹, cât și în noul Cod penal, la art. 91—98. Astfel, chiar dacă, potrivit art. 96 alin. (5) din Codul penal în vigoare, pedeapsa principală pentru noua infracțiune, în cazul revocării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară, această nouă reglementare nu poate fi considerată lege penală mai favorabilă în raport cu vechea reglementare a suspendării condiționate a executării pedepsei, ci doar în ceea ce privește, eventual, vechea reglementare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere. Așa fiind, Curtea a apreciat că declararea neconstituționalității textului de lege criticat din perspectiva susținută nu poate atrage aplicarea în speța a reglementărilor referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere din Codul penal (paragraful 24). Curtea a reținut, totodată, că modalitatea de interpretare și aplicare a prevederilor legale criticate a fost dezlegată prin Decizia nr. 13 din 6 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție —

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prilej cu care s-a statuat că, „în aplicarea dispozițiilor art. 5 din Codul penal, conform Deciziei nr. 265/2014 a Curții Constituționale, în cazul pluralității de infracțiuni constând într-o infracțiune pentru care, potrivit Codului penal anterior, a fost aplicată, printr-o hotărâre definitivă, o pedeapsă, cu suspendarea condiționată a executării, care, conform art. 41 alin. (1) din Codul penal, nu îndeplinește condițiile pentru a constitui primul termen al recidivei postcondamnatorii și, respectiv, o infracțiune săvârșită în termenul de încercare, pentru care legea penală mai favorabilă este legea nouă, stabilirea și executarea pedepsei, în urma revocării suspendării condiționate se realizează potrivit dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal raportat la art. 83 alin. 1 din Codul penal anterior” (paragraful 26).

22. Cât privește critica potrivit căreia textul de lege criticat obligă instanțele de judecată să combine prevederile referitoare la regimul suspendării condiționate din Codul penal din 1969 cu dispozițiile din Partea generală a actualului Cod penal, care sunt aplicabile speței, fiind creată, astfel, o a treia lege (*lex tertia*) — în condițiile în care o atare combinare a normelor din legi penale succesive este contrară Constituției, așa cum s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014 —, Curtea a reținut că principiul separației și echilibrului puterilor în stat presupune existența unui control reciproc între puterile statului, sub aspectul exercitării în conformitate cu legea a atribuțiilor lor specifice, acesta fiind un mecanism specific statului de drept și democratic, pentru evitarea abuzurilor din partea uneia sau alteia dintre puterile statului (Decizia nr. 1.109 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 2 noiembrie 2011). Controlul textelor de lege invocate ca temei de drept, realizat de instanța investită cu soluționarea unei cauze penale, corespunde atribuțiilor constituționale ale instanțelor judecătorești. Potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, în activitatea de înfăptuire a justiției, judecătorii se supun numai legii, a cărei interpretare se realizează în mod necesar în procesul soluționării cauzelor, întrucât interpretarea este o fază indispensabilă aplicării legii. În aceste condiții, prin interpretarea și aplicarea de către instanță a textelor de lege criticate nu se realizează un „transfer” de competență din sfera puterii legislative în sfera puterii judecătorești (paragraful 27).

23. În același sens sunt și Decizia nr. 648 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2015, Decizia nr. 221 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 15 iunie 2015, Decizia nr. 632 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 24 noiembrie 2015, Decizia nr. 666 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 20 noiembrie 2015, Decizia nr. 682 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 894 din 27 noiembrie 2015, Decizia nr. 692 din 20 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 25 noiembrie 2015, și Decizia nr. 715 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 20 noiembrie 2015. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (2) și ale art. 7 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, precum și ale art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vlad Mihai Hendea, Dan Marian Hendea și Petru Mandachi în Dosarul nr. 200/84/2015 al Tribunalului Sălaj—Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad Mihai Hendea în același dosar și constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sălaj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 807

din 7 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 11.258/55/2016 al Judecătoriai Arad — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.169D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită față de acestea.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.175D/2016, nr. 2.404D/2016, nr. 2.947D/2016,

nr. 222D/2017 și nr. 376D/2017, având ca obiect excepțiile de neconstituționalitate, cu obiect identic, ridicate de Societatea Raiffeisen — S.A. din București în Dosarul nr. 8.432/318/2016 al Judecătoriai Târgu Jiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.252/285/2016 al Judecătoriai Rădăuți, în Dosarul nr. 13.209/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 10.504/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, precum și de către Societatea Bancpost S.A. din București în Dosarul nr. 10.337/280/2016 al Judecătoriai Pitești — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită față de acestea.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.175D/2016, nr. 2.404D/2016, nr. 2.947D/2016, nr. 222D/2017 și nr. 376D/2017 la Dosarul nr. 2.169D/2016. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.175D/2016, nr. 2.404D/2016, nr. 2.947D/2016, nr. 222D/2017 și nr. 376D/2017 la Dosarul nr. 2.169D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În

susținere se raportează la concluziile formulate, anterior, în aceeași ședință publică, în cauze referitoare la excepții de neconstituționalitate cu același obiect, în sensul respingerii acestora, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 3 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.258/55/2016, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Raiffeisen — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

8. Prin Încheierea din 20 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.432/318/2016, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Raiffeisen — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

9. Prin Încheierea din 12 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.252/285/2016, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Raiffeisen — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

10. Prin Încheierea din 8 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.209/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Raiffeisen — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

11. Prin Încheierea din 7 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.504/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Raiffeisen — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

12. Prin Încheierea din 20 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.337/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 (cu excepția tezei I) din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei

contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele arată că se încalcă principiile **previzibilității și accesibilității** legii, întrucât i se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Se mai arată că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garantării executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia. Art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica expres textul/articolul de la care se derogă. În sfârșit, întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

14. Cu privire la încălcarea principiului **neretroactivității** legii arată că, întrucât modalitatea de rambursare, prin plată, a creditului este un element asupra căruia părțile contractului cad de acord, obligatoriu și definitiv, la momentul încheierii acestuia, aceasta reprezintă o situație juridică consumată la momentul încheierii contractului. De aceea nu se poate susține că părțile realizează un nou acord cu fiecare plată a ratei de credit.

15. În continuare, se mai arată că, la data încheierii contractului, legislația nu prevedea ca modalitate alternativă de stingere a obligației darea în plată. Din acest motiv, o intervenție ulterioară a legiuitorului, în sensul obligării creditorului de a accepta darea în plată a imobilului ce face obiectul garanției, înșală așteptarea legitimă a creditorului de la momentul încheierii contractului și este, ca atare, retroactivă.

16. Autoarele excepției apreciază că se încalcă și **art. 16 alin. (1)** din Constituție. Prin Legea nr. 77/2016 se instituie un tratament discriminatoriu al creditorilor față de consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, întrucât acestea pun creditorul într-o poziție de inferioritate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul creditorului pentru dobândirea imobilului. Consumatorului i se recunoaște dreptul absolut de a se libera de datorie prin simplul transfer al imobilului constituit drept garanție, fără a ține cont de interesul și opțiunea creditorului, situație de natură să îl plaseze într-o poziție privilegiată pe debitor, cu nesocotirea dispozițiilor constituționale.

17. Din perspectiva dreptului fundamental de **proprietate** se susține că acesta este în mod evident limitat, întrucât statul intervine în acordul de voință deja format cu privire la stingerea împrumutului. În acest fel se ajunge la o veritabilă expropriere, realizată în favoarea unei terțe persoane de drept privat, fără a exista, însă, o garanție oferită creditorului.

18. Autoarea arată că scopul urmărit de legiuitor — degrevarea de datorii a unei categorii limitate de debitori din contractele de credit bancar — nu constă în satisfacerea unui interes general. Susține că legea criticată nu respectă condiția referitoare la **necesitatea** restrângerii exercițiului dreptului de proprietate, întrucât legiuitorul avea la dispoziție instituția juridică a impreviziunii, mai puțin restrictivă în ceea ce privește exercitarea dreptului de proprietate privată.

19. Cu referire la încălcarea principiului **proporționalității**, autoarea susține că nu există o justificare rațională pentru stabilirea unui tratament juridic identic pentru situații diferite, cu efectul instituirii unei poveri excesive asupra creditorului. Tratatul juridic al debitorilor care se pot prevala de dispozițiile legii criticate este identic atâta vreme cât aceasta nu stabilește criterii de diferențiere a debitorilor care se află în imposibilitate de plată față de cei care nu se află în această situație. Consecința unei asemenea omisiuni este că banca este obligată să suporte, în mod nejustificat, atingerile aduse dreptului său de proprietate generate de liberarea de datorie inclusiv a debitorilor care nu se află în imposibilitate efectivă de plată.

20. Autoarele mai arată că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 45 din Constituție sub un dublu aspect, iar, în final, susțin că, întrucât Legea nr. 77/2016 aduce atingere art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1)–(3), art. 45 și art. 53 din Constituție, este evidentă încălcarea art. 1 din Constituție.

21. **Judecătoria Arad — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată, fără a-și motiva, însă, opinia.

22. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

23. **Judecătoria Rădăuți** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată, fără a-și motiva, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, opinia.

24. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

25. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul Curții nr. 222D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

26. **Judecătoria Pitești — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 (cu excepția tezei I) din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

27. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

30. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3): „3) *Dispozițiile prezentei legi se aplică și în cazul în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori.*”;

— Art. 3: „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.*”;

— Art. 5 alin. (2): „2) *Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.*”;

— Art. 8 alin. (5): „5) *Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.*”;

— Art. 10: „1) *La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.*

(2) *De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiusorul care a garantat obligația debitorului principal.*”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

31. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 alin. (2) referitor la economie, precum și principiile accesibilității și previzibilității legii.

32. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în toate contractele de credit ce au făcut obiectul cauzelor judecătorești în care fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate conexe în cauza de față, părțile acestora

sunt, pe de o parte, autoarele excepțiilor Societatea Bancpost — S.A. din București și Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București și, pe de alte parte, diverse persoane juridice.

33. Această situație de fapt este similară celei în care Curtea a pronunțat Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 17 ianuarie 2018. Astfel, în decizia precitată, Curtea a reținut că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, „Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor.” Potrivit art. 1 alin. (2) din lege, noțiunea de consumator, în înțelesul acestei legi, nu este una autonomă, ci ea este cea prevăzută în art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007 [„consumator — orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale”] și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 3 august 2012 [„Prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale”].

34. Prin urmare, consumator nu poate fi o persoană juridică, în sensul dreptului comun al acestei noțiuni (a se vedea, în acest sens, dispozițiile art. 187 din Codul civil, potrivit căruia „Orice persoană juridică trebuie să aibă o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu, afectat realizării unui anumit scop licit și moral, în acord cu interesul general”). Or, în aceste condiții, Curtea a apreciat că persoanele juridice care au încheiat contractele de credit cu autoarele excepțiilor de constituționalitate

nu sunt consumatori, în sensul Legii nr. 77/2016, ceea ce înseamnă că dispozițiile acestei legi nu sunt aplicabile în privința raportului juridic astfel convenit.

35. Raportând aceste aspecte la condiția de admisibilitate referitoare la legătura cu soluționarea cauzei, Curtea constată că aceasta „presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului” [a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 3 iunie 2014, paragraful 23, Decizia nr. 540 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 30 decembrie 2014, paragraful 26, Decizia nr. 376 din 26 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 7 august 2015, paragraful 26, sau Decizia nr. 108 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 8 iunie 2017, paragraful 20]. Prin urmare, întrucât Legea nr. 77/2016 nu privește situația persoanelor juridice, rezultă că ea nu are nicio incidență cu privire la contractele de credit încheiate de acestea, indiferent că a fost constituită o garanție ipotecară de către garanți persoane fizice.

36. Garanții persoane fizice nu pot, la rândul lor, invoca dispozițiile Legii nr. 77/2016, atât timp cât contractul de credit a avut ca împrumutat o persoană juridică; o asemenea posibilitate o au doar garanții ipotecari ai împrumutatului — persoană fizică.

37. Prin urmare, textele legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei, drept care excepția de neconstituționalitate ridicată urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 11.258/55/2016 al Judecătorei Arad — Secția civilă, în Dosarul nr. 8.432/318/2016 al Judecătorei Târgu Jiu — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.252/285/2016 al Judecătorei Rădăuți, în dosarele nr. 13.209/303/2016 și nr. 10.504/303/2016 ale Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, precum și de către Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 10.337/280/2016 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Arad — Secția civilă, Judecătorei Târgu Jiu — Secția civilă, Judecătorei Rădăuți, Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și Judecătorei Pitești — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda și modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. III alin. (1) din Legea nr. 72/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, precum și al art. 10 alin. (2), art. 14 alin. (1), art. 16 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se reorganizează Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda, cu sediul în municipiul Turda, Strada Agriculturii nr. 27, județul Cluj, instituție de drept public organizată ca instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, denumită în continuare *Stațiunea*.

Art. 2. — (1) Patrimoniul Stațiunii este constituit din bunuri aparținând domeniului public și privat al statului, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, precum și din bunuri proprii, datorii și alte active, conform situațiilor financiare anuale întocmite potrivit prevederilor art. 28 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Stațiunea administrează, în prezent, suprafața de teren de 626,841 ha, din care:

a) 620,371 ha, aparținând domeniului public al statului, indispensabile activității de cercetare-dezvoltare-inovare și multiplicării materialului biologic, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3.1 la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare. Suprafața de teren inițială de 671,79 ha din anexa nr. 3.1 la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare, a fost diminuată cu 51,419 ha, în temeiul prevederilor Legii nr. 53/2012 privind transmiterea unor suprafețe de teren din domeniul public al statului și din administrarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda în domeniul public al municipiului Turda și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Turda, județul Cluj, și a Deciziei civile nr. 516/2014 pronunțate de Tribunalul Cluj;

b) 6,47 ha, aparținând domeniului privat al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 7.4 la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Stațiunea are ca obiect principal activitatea de cercetare-dezvoltare în domeniul culturii plantelor de câmp și desfășoară și următoarele activități codificate potrivit Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN:

a) diviziunea 01 Agricultură, vânătoarea și servicii anexe; grupa 011 Cultivarea plantelor nepermanente, clasa 0111

Cultivarea cerealelor, exclusiv orez, plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase; clasa 0112 Cultivarea orezului; clasa 0113 Cultivarea legumelor și a pepenilor, a rădăcinoaselor și tuberculilor; clasa 0115 Cultivarea tutunului; clasa 0116 Cultivarea plantelor pentru fibre textile; clasa 0119 Cultivarea altor plante din culturi nepermanente; grupa 012 Cultivarea plantelor din culturi permanente; clasa 0121 Cultivarea strugurilor; clasa 0122 Cultivarea fructelor tropicale și subtropicale; clasa 0124 Cultivarea fructelor semințoase și sămburoase; clasa 0125 Cultivarea fructelor, arbuștilor fructiferi, căpșunilor, nuciferilor și a altor pomi fructiferi; clasa 0126 Cultivarea fructelor oleaginoase; clasa 0128 Cultivarea condimentelor, plantelor aromatice medicinale și a plantelor de uz farmaceutic; clasa 0129 Cultivarea altor plante permanente; grupa 013 Cultivarea plantelor pentru înmulțire; clasa 0130 Cultivarea plantelor pentru înmulțire; grupa 014 Creșterea animalelor; clasa 0141 Creșterea bovinelor de lapte; clasa 0142 Creșterea altor bovine; clasa 0143 Creșterea cailor și a altor cabaline; clasa 0145 Creșterea ovinelor și caprinelor; 0146 Creșterea porcinelor; clasa 0147 Creșterea păsărilor; clasa 0149 Creșterea altor animale; grupa 015 Activități în ferme mixte, cultura vegetală combinată cu creșterea animalelor; clasa 0150 Activități în ferme mixte, cultura vegetală combinată cu creșterea animalelor; grupa 016 Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare; clasa 0161 Activități auxiliare pentru producția vegetală; clasa 0162 Activități auxiliare pentru creșterea animalelor; clasa 0163 Activități după recoltare; clasa 0164 Pregătirea semințelor;

b) diviziunea 10 Industria alimentară; grupa 105 Fabricarea produselor lactate; clasa 1051 Fabricarea produselor lactate și a brânzeturilor; grupa 106 Fabricarea produselor de morărit, a amidonului și produselor de amidon; clasa 1061 Fabricarea produselor de morărit; grupa 107 Fabricarea produselor de brutărie și a produselor făinoase; clasa 1071 Fabricarea pâinii, fabricarea prăjiturilor și a produselor proaspete de patiserie; grupa 109 Fabricarea preparatelor pentru hrana animalelor; clasa 1091 Fabricarea preparatelor pentru hrana animalelor de fermă;

c) diviziunea 11 Fabricarea băuturilor; clasa 1102 Fabricarea vinurilor din struguri;

d) diviziunea 45 Comerț cu ridicata și cu amănuntul, întreținerea și repararea autovehiculelor și motocicletelor, grupa 453 Comerț cu piese și accesorii pentru autovehicule; clasa

4531 Comerț cu ridicata de piese și accesorii pentru autovehicule;

e) diviziunea 46 Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete; grupa 462 Comerț cu ridicata al produselor agricole brute și al animalelor vii; clasa 4621 Comerț cu ridicata al cerealelor, semințelor, furajelor și tutunului neprelucrat; grupa 463 Comerț cu ridicata al produselor alimentare, al băuturilor și al tutunului; clasa 4631 Comerț cu ridicata al fructelor și legumelor; clasa 466 Comerț cu ridicata al altor mașini, echipamente și furnituri; grupa 4661 Comerț cu ridicata al mașinilor agricole, echipamentelor și furniturilor; grupa 4662 Comerț cu ridicata al mașinilor unelte;

f) diviziunea 47 Comerț cu amănuntul cu excepția autovehiculelor și motocicletelor; grupa 472 Comerț cu amănuntul al produselor alimentare, băuturilor și al produselor de tutun în magazine specializate; clasa 4721 Comerț cu amănuntul al fructelor și legumelor proaspete în magazine specializate; clasa 4724 Comerț cu amănuntul al pâinii, produselor de patiserie și a produselor zaharoase în magazine specializate;

g) diviziunea 58 Activități de editare; grupa 581 Activități de editare a cărților, ziarelor, revistelor și alte activități de editare; clasa 5819 Alte activități de editare;

h) diviziunea 62 Activitatea de servicii în tehnologia informației; grupa 620 Activitatea de servicii în tehnologia informației; clasa 6209 Alte activități de servicii privind tehnologia informației;

i) diviziunea 69 Activități juridice și de contabilitate; grupa 691 Activități juridice; clasa 6910 Activități juridice; grupa 692 Activități de contabilitate și audit financiar, consultanță în domeniul fiscal; clasa 6920 Activități de contabilitate și audit financiar, consultanță în domeniul fiscal;

j) diviziunea 70 Activități ale direcțiilor, centralelor, birouri administrative centralizate; Activități de management și de consultanță în management; grupa 702 Activități de consultanță în management; clasa 7022 Activități de consultanță pentru afaceri și management;

k) diviziunea 72 Cercetare-dezvoltare; grupa 721 Cercetare în științe naturale și inginerie; clasa 7211 Cercetare-dezvoltare în biotehnologie, clasa 7219 Cercetare-dezvoltare în alte științe naturale și inginerie;

l) diviziunea 78 Activități de servicii privind forța de muncă; grupa 782 Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului; clasa 7820 Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului;

m) diviziunea 85 Învățământ; grupa 855 Alte forme de învățământ; clasa 8559 Alte forme de învățământ neclasificate altundeva „n.c.a”.

(2) Stațiunea desfășoară și dezvoltă relații științifice internaționale, relații de cooperare și de comerț interior și exterior cu diferite instituții, organizații și operatori economici, potrivit prevederilor art. 32 alin (1) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Pentru realizarea unor proiecte și lucrări în domeniul agricol, Stațiunea se poate asocia cu alte unități de cercetare-dezvoltare de interes public și privat, cu instituții de învățământ acreditate și cu operatori economici din țară și din străinătate, cu avizul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Finanțarea activității Stațiunii se realizează din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, potrivit prevederilor art. 35 din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Stațiunea poate beneficia prin alocare directă de fonduri din bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin bugetul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, pentru proiecte de interes național strategic de lungă durată și pentru conservarea și valorificarea resurselor genetice vegetale și animale, potrivit prevederilor art. 27 lit. c) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Stațiunea organizează și conduce evidența contabilă potrivit planului de conturi pentru instituții publice.

(2) Situațiile financiare se aprobă de consiliul de administrație al Stațiunii și se depun la Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, potrivit prevederilor art. 34 lit. f) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Personalul Stațiunii reorganizate se preia de noua unitate fără concurs.

(2) Preluarea personalului se realizează cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora și ale Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

(3) Salarizarea personalului Stațiunii se realizează potrivit prevederilor legale în vigoare care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(4) Pentru activități cu caracter sezonier, Stațiunea poate încheia contracte de prestări servicii pe perioadă determinată, cu persoane fizice sau juridice.

Art. 9. — Numărul maxim de posturi aprobat pentru Stațiune este de 219.

Art. 10. — (1) Veniturile și cheltuielile Stațiunii se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al acesteia, reprezentând limite maxime care nu pot fi depășite. Angajarea cheltuielilor se efectuează proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

(2) Stațiunea întocmește bugetul de venituri și cheltuieli care se aprobă prin decizie a președintelui Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, în calitate de ordonator secundar de credite, la propunerea prezidiului acesteia.

(3) Excedentele rezultate din execuția bugetului de venituri și cheltuieli al Stațiunii se regularizează la sfârșitul anului cu bugetul din care se finanțează, în limita sumelor permise de la acesta.

Art. 11. — (1) Stațiunea efectuează operațiunile de încasări și plăți prin unitatea Trezoreriei Statului în a cărei rază administrativ-teritorială este înregistrată fiscal.

(2) Operațiunile de încasări și plăți în valută se pot efectua prin conturi deschise la instituții de credit selectate de către Stațiune.

Art. 12. — (1) Regulamentul de organizare și funcționare și structura organizatorică ale Stațiunii se aprobă prin decizie a președintelui Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, la propunerea consiliului de administrație.

(2) Directorul instituției îndeplinește atribuțiile ordonatorului terțiar de credite potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) din Legea

nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — (1) Conducerea Stațiunii este asigurată de:

- a) consiliul de administrație format din 5 membri;
- b) director.

(2) Din componența consiliului de administrație fac parte: un reprezentant al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, un reprezentant al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, președintele consiliului științific, directorul unității, care este și președintele consiliului de administrație, și un specialist în domeniu, din cadrul unității.

(3) Numirea și revocarea membrilor consiliului de administrație se fac prin decizie a președintelui Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”.

(4) Pentru activitatea desfășurată în calitate de membru al consiliului de administrație, acesta poate beneficia de o indemnizație lunară stabilită de președintele Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, dar nu mai mult de 10% din salariul de bază al directorului unității, în funcție de resursele financiare disponibile, potrivit prevederilor art. 34 lit. a) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Conducerea executivă a Stațiunii este asigurată de director, numit prin decizie a președintelui Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, pentru un mandat de 4 ani, conform rezultatelor concursului organizat în condițiile legii, mandat care poate fi reînnoit o singură dată pentru o perioadă de cel mult 4 ani, cu respectarea legislației în vigoare.

(6) Drepturile și obligațiile directorului se stabilesc prin contract de management încheiat cu Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, care constituie anexă la contractul individual de muncă.

(7) Persoana care ocupă funcția de director are funcția de bază la stațiune, potrivit prevederilor art. 41 alin. (5) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Atribuțiile conducerii se stabilesc în regulamentul de organizare și funcționare al Stațiunii.

Art. 14. — Activitatea științifică a Stațiunii este coordonată de un consiliu științific al cărui regulament de organizare și funcționare se aprobă de consiliul de administrație al Stațiunii, în condițiile legii.

Art. 15. — Stațiunea are în dotare un parc auto format din: două autoturisme pentru transportul persoanelor din aparatul

propriu și pentru activitățile de cercetare-dezvoltare, un autolaborator și patru autoturisme de teren.

Art. 16. — Se aprobă trecerea bunului având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2 din domeniul public al statului în domeniul privat al statului și în administrarea Stațiunii, pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării, potrivit prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001.

Art. 17. — Bunurile imobile având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3 pot fi închiriate, prin licitație publică, în condițiile prevăzute de lege. Sumele rezultate din închirierea bunurilor se colectează de stațiune într-un cont de disponibil, din care aceasta virează, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la încasare, o cotă de 50% ca venit la bugetul de stat și o cotă de 50% ca venit la bugetul propriu al Stațiunii.

Art. 18. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

a) scăderea suprafeței de teren de 1.185,649 ha din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, de la nr. M.F. 101838, ca urmare a aplicării prevederilor anexei nr. 3.2, anexei nr. 7.4 și anexei nr. 8 poziția nr. 4 la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Deciziei civile nr. 516/2014 pronunțată de Tribunalul Cluj;

b) actualizarea valorilor de inventar, a descrierii tehnice și a datelor de identificare ale bunurilor din domeniul public al statului, potrivit anexei nr. 1, având în vedere reevaluarea acestora;

c) trecerea bunului imobil având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public în domeniul privat al statului și administrarea Stațiunii.

Art. 19. — Prin derogare de la prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, anexele nr. 1—3 nu cuprind numărul cărții funciare pentru imobile.

Art. 20. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul cercetării și inovării,

Nicolae Burnete

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian Marius Rîndunică,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

**Bunurile din domeniul public și privat al statului aflate în administrarea
Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda C.U.I. 202077**

1. Bunurile din domeniul public al statului

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică (pe scurt)	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
0	1	2	3	4	5
101722	8.28.10	Magazie pentru produse agricole	Parter, zidărie din cărămidă, S = 592 mp	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	184.320
101726	8.27.07	Saivan pentru oi	Sc = 990 mp; stâlpi din beton, pereți din cărămidă, capacitate 1090 capete	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	280.283
101729	8.27.07	Adăpost pentru porcine	Pereți din cărămidă, fundație beton; Sc = 666 mp, parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	91.276
101730	8.27.07	Maternitate scroafe	Sc = 792 mp; parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	90.865
101732	8.28.10	Magazie pentru produse agricole	Sc = 340 mp; P + E; Sd = 680 mp	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	185.254
101736	8.28.04	Hală de stoarcere a strugurilor	Sc = 277,08 mp; parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	199.891
101738	8.28.10	Magazie pentru produse agricole	Parter, zidărie din cărămidă, Sc = 626 mp	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	168.594
101745	8.28.13	Construcție centrală termică	Sc = 85,55 mp; parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	87.004
101746	8.28.10	Construcție uscător știuleți porumb	Sc = 200 mp; parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	155.425
101764	8.28.10	Magazie pentru cereale	Sc = 864 mp; S + P; Sd = 1.728 mp	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	1.008.779
101769	8.28.10	Stație de uscare, condiționare a semințelor	Sc = 272,5 mp, P + 8; Sd = 2.180 mp	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	3.779.333
101808	8.28.03	Clădire pentru laborator cercetare	S + 2E, S = 627 mp; Sd = 1.881 mp	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	1.915.248
101838	8.05.03	Total suprafață	S = 620,371 ha	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	6.838.148
		TOTAL			14.984.420

2. Bunuri din proprietatea privată a statului

Nr. crt.	Grupa	Denumirea	Valoarea de inventar (lei)	Situația juridică
1.	—	Terenuri (6,47 ha, conform anexei nr. 7.4 din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare)	146.067	în administrare
2.	1	Construcții	—	
3.	2	Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații	—	—
4.	3	Mobilier, aparatură birotică, echipamente de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale	—	—
		Total	146.067	

ANEXA Nr. 2

**Bunurile din domeniul public al statului și din administrarea
Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda C.U.I. 202077 care trec în domeniul privat al statului,
în vederea scoaterii din funcțiune, casării/valorificării, în condițiile legii**

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică (pe scurt)	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
0	1	2	3	4	5
101812	8.27.07	Adăpost pentru porcine	Pereți din cărămidă, fundație beton, suprafața 272 mp	Țara: România; județul Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	251

ANEXA Nr. 3

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Stațiunii
de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Turda — C.U.I. 202077 care pot fi închiriate, în condițiile legii**

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică (pe scurt)	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
0	1	2	3	4	5
101722	8.28.10	Magazie pentru produse agricole	parter, zidărie din cărămidă, S= 592 mp	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	184.320
101726	8.27.07	Saivan pentru oi	Sc = 990 mp; stâlpi din beton, pereți din cărămidă, capacitate 1090 capete	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	280.283
101730	8.27.07	Maternitate scroafe	Sc = 792 mp; parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	90.865
101736	8.28.04	Hală de stoarcere a strugurilor	Sc = 277,08 mp; parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	199.891
101745	8.28.13	Construcție centrală termică	Sc = 85,55 mp; parter	Țara: România; județul: Cluj; municipiul Turda, Str. Agriculturii nr. 27	87.004

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 89/2013 pentru aprobarea Metodologiei privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate, pentru instalațiile nou-intrate, pentru instalațiile cu modificări semnificative de capacitate și pentru instalațiile care își încetează parțial sau total funcționarea (închideri) pentru perioada 2013—2020

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 35.027/E.O.A.S. din 9 ianuarie 2018, întocmit de Direcția economie verde, schimbări climatice și dezvoltare durabilă,

ținând seama de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministru, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 89/2013 pentru aprobarea Metodologiei privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate, pentru instalațiile nou-intrate, pentru instalațiile cu modificări semnificative de capacitate și pentru instalațiile care își încetează parțial sau total funcționarea (închideri) pentru perioada 2013—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 și 104 bis din 21 februarie 2013, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Autoritatea competentă are următoarele atribuții:

a) primește formularul de cerere de modificare a cantităților alocate cu titlu gratuit din partea operatorului împreună cu documentele prevăzute la art. 15;

b) evaluează documentația primită;

c) pe baza formularului depus de către operator și a raportului de verificare întocmit de către un verficator acreditat stabilește numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate pentru instalațiile nou-intrate (de tip «greenfield»);

d) pentru instalațiile care au extindere semnificativă de capacitate, pe baza formularului depus de către operator și a raportului de verificare întocmit de către un verficator acreditat, stabilește noul număr final total al certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate;

e) în cazul instalațiilor care au reducere semnificativă de capacitate, pe baza formularului depus de către operator și a raportului de verificare întocmit de către un verficator acreditat, stabilește noul număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate;

f) stabilește noua alocare totală finală la zero, în cazul instalațiilor care au încetat funcționarea;

g) în cazul instalațiilor cu încetare parțială a funcționării, stabilește noul număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate;

h) în cazul instalațiilor cu revenire după încetarea parțială, când nivelul de activitate depășește 50% din nivelul inițial de activitate, stabilește noul număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate;

i) pentru instalațiile nou-intrate (de tip «greenfield»), pentru instalațiile care au extindere sau reducere semnificativă de capacitate, pentru instalațiile cu încetare parțială/revenire după încetare parțială transmite tabelele de alocare la Comisia Europeană în vederea evaluării și includerii în decizia de alocare luată de Comisia Europeană;

j) notifică Comisia Europeană cu privire la instalațiile care au încetat funcționarea;

k) notifică operatorul cu privire la decizia de alocare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din Rezervă sau cu privire la decizia de respingere a solicitării pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, după caz.”

2. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 14, cu următorul cuprins:

„Art. 14. — Autoritatea competentă acceptă numai cereri care au fost transmise în termen de un an de la începutul funcționării normale/în forma modificată a instalației sau subinstalației respective și întocmește o listă cu solicitările depuse unde se specifică numărul de înregistrare și data.”

3. La capitolul III, titlul secțiunii 2 se modifică după cum urmează:

„Secțiunea 2

Obligațiile operatorului care solicită alocare din Rezerva pentru instalațiile nou-intrate”

4. La articolul 15 alineatul (1), literele d) și f) se abrogă.

5. La articolul 15 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) în cazul instalațiilor nou-intrate, al instalațiilor cu extindere/reducere semnificativă de capacitate, verifică dacă modificările fizice produse în instalație au condus la modificări semnificative de capacitate și stabilește data de începere a funcționării normale/modificate, capacitatea nouă/adăugată/redușă și alți parametri relevanți.”

6. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii instalațiilor aflate sub schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

au obligația de a transmite autorității competente, până la data de 31 decembrie a fiecărui an, orice modificare de capacitate relevantă prevăzută sau efectivă și nivelul activității și funcționării instalației în anul respectiv, conform formularului prevăzut în anexa nr. 4 la metodologie. Modificările relevante reprezintă schimbări ce ar putea avea un impact asupra alocării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră către instalații.”

7. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Fac excepție de la prevederile alin. (2) operatorii instalațiilor care nu au primit alocare cu titlu gratuit.”

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Eugen Constantin Uricec,
secretar de stat

București, 14 februarie 2018.
Nr. 169.

8. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Decizia privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din Rezervă și numărul de certificate alocate în fiecare an rămas din perioada 2013—2020 se comunică operatorului în termen de 15 zile de la primirea înștiințării din partea Comisiei Europene.”

9. În tot cuprinsul anexei, sintagma „autoritatea publică centrală pentru protecția mediului” se înlocuiește cu denumirea „Agenția Națională pentru Protecția Mediului”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

